

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile cuprinse în art. 9 alin. 1 din Directiva 2000/78/CA a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽¹⁾, sub aspectul asigurării unei proceduri judiciare „accesibilă tuturor persoanelor care se consideră lezate prin nerespectarea față de ele a principiului egalității de tratament” precum și cele cuprinse în art. 47 alin. 1 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, sub aspectul asigurării dreptului la „o cale de atac eficientă și la un proces echitabil” trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementari naționale precum cea înscrisă în art. 211 lit. c din Legea dialogului social nr. 62/2011, care prevede că termenul de 3 ani pentru formularea cererii de despăgubire curge „de la data producerii pagubei”, independent de împrejurarea dacă reclamantul au avut sau nu cunoștință de producerea pagubei (și de întinderea acesteia)?
- 2) Dispozițiile cuprinse în art. 2 alin. 1 și alin. 2, precum și cele cuprinse în art. 3 alin. 1, lit. c) teza finală din Directiva 2000/78/CA a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, trebuie interpretate că se opun unei reglementari naționale precum cea înscrisă în art. 1 alin. 2 din Legea-cadru nr. 330 din 5 noiembrie 2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, astfel cum a fost interpretată prin Decizia nr. 7/2019 (publicată în Monitorul Oficial al României nr. 343/06.05.2019) pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unui recurs în interesul legii, în condițiile în care reclamantul nu au avut posibilitatea legală de a solicita majorarea indemnizației de încadrare la momentul admiterii în magistratură ulterior intrării în vigoare a Legii 330 din 2009, act normativ care prevedea expres ca drepturile salariale sunt și rămân în mod exclusiv cele prevăzute în prezenta lege, existând astfel o discriminare de remunerare în raport cu colegii lor, inclusiv pe criteriul vârstei, însemnând în fapt că doar magistrații mai în vârstă, care au fost numiți în funcție anterior lunii ianuarie 2010 (care și-au obținut hotărâri judecătorești în perioada 2006 – 2009, ale căror dispoziții au fost lămurite în cursul anului 2019 în temeiul Deciziei ICCJ RIL nr. 7/2019) au beneficiat de plata retroactivă a drepturilor bănești (similare celor solicitate prin cererea de chemare în judecată ce face obiectul prezentului dosar), în cursul lunii decembrie 2019/ianuarie 2020, pentru perioada 2010 – 2015, deși în aceasta perioadă și reclamantul au îndeplinit funcția de judecător, au prestat aceeași muncă, în aceleași condiții și în aceeași instituție?
- 3) Dispozițiile Directivei 2000/78/CE trebuie interpretate în sensul că se opun discriminării doar atunci când ea are drept criteriu unul dintre criteriile prevăzute la art.1 din această directivă sau, din contră, aceste dispoziții, completate eventual cu alte dispoziții de drept european, se opun cu titlu general ca un angajat să fie tratat diferit de un altul, sub aspectul remunerației, în condițiile în care prestează aceeași muncă, pentru același angajator, aceeași perioadă și în aceleași condiții?

⁽¹⁾ JO 2000 L 303, p. 16, Ediție specială 05/vol. 6, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 8 noiembrie 2021 – ZQ/Medizinischer Dienst der Krankenversicherung Nordrhein, Körperschaft des öffentlichen Rechts

(Cauza C-667/21)

(2022/C 95/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamant: ZQ

Pârât: Medizinischer Dienst der Krankenversicherung Nordrhein, Körperschaft des öffentlichen Rechts

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 9 alineatul (2) litera (h) din Regulamentul (UE) 2016/679 ⁽¹⁾ (Regulamentul general privind protecția datelor, denumit în continuare „RGPD”) trebuie interpretat în sensul că interzice unui serviciu medical al unei case de asigurări de sănătate să prelucreze datele privind sănătatea ale unui angajat al său de care depinde evaluarea capacității de muncă a acestuia?

- 2) În ipoteza în care Curtea va răspunde negativ la prima întrebare, cu consecința că articolul 9 alineatul (2) litera (h) din RGPD ar permite o excepție de la interdicția prelucrării datelor privind sănătatea prevăzută la articolul 9 alineatul (1) din RGPD, într-o situație precum cea din speță, pe lângă cerințele prevăzute la articolul 9 alineatul (3) din RGPD, trebuie respectate și alte cerințele în materie de protecție a datelor și, dacă este cazul, care sunt acestea?
- 3) În ipoteza în care Curtea va răspunde negativ la prima întrebare, cu consecința că articolul 9 alineatul (2) litera (h) din RGPD ar permite o excepție de la interdicția prelucrării datelor privind sănătatea prevăzută la articolul 9 alineatul (1) din RGPD, într-o situație precum cea din speță, admisibilitatea sau legalitatea prelucrării datelor privind sănătatea presupune de asemenea ca cel puțin una dintre condițiile menționate la articolul 6 alineatul (1) din RGPD să fie îndeplinită?
- 4) Articolul 82 alineatul (1) din RGPD are un caracter de prevenție specială sau generală, iar acesta trebuie să fie luat în considerare la calcularea cuantumului prejudiciului moral pe care operatorul sau persoana împuternicită de operator trebuie să îl repare în temeiul articolului 82 alineatul (1) din RGPD?
- 5) La calcularea cuantumului prejudiciului moral care trebuie reparat în temeiul articolului 82 alineatul (1) din RGPD trebuie să se țină seama de gravitatea culpei operatorului sau a persoanei împuternicite de operator? Mai precis, lipsa culpei sau culpa minoră a operatorului sau a persoanei împuternicite de operator poate fi luată în considerare în apărarea sa?

(¹) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (JO 2016, L 119, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Cottbus (Germania) la 29 noiembrie 2021 – Stadt Frankfurt (Oder), FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH/Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe

(Cauza C-723/21)

(2022/C 95/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Cottbus

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Stadt Frankfurt (Oder), FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH

Pârât: Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe

Întrebările preliminare

- 1 a) Articolul 7 alineatul (3) din Directiva 2000/60/CE (¹) trebuie interpretat în sensul că toți membrii publicului vizat în mod direct de un proiect sunt autorizați să invoce pe cale judiciară încălcări ale obligației

- i) de a preveni deteriorarea calității corpurilor de apă utilizate pentru producerea apei potabile,

- ii) de a reduce nivelul tratamentului necesar pentru producerea apei potabile,

întemeindu-se pe protecția terților în ceea ce privește interdicția deteriorării referitoare la apele subterane (a se vedea Hotărârea Curții din 28 mai 2020, Land Nordrhein-Westfalen, C-535/18 (²), punctele 132 și 133, precum și Hotărârea din 3 octombrie 2019, Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland și alții, C-197/18 (³), punctele 40 și 42)?